



Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 79/13
Люксембург, 27 юни 2013 г.

Решение по дело C-575/11
Eleftherios Themistoklis Nasiopoulos/Ypourgos Ygeias kai Pronoias

Изключването на възможността да бъде признат документ за професионална квалификация масажист-балнеолечител, даващ правото за упражняване на независима професия в държавата, издала този документ, съставлява пречка пред свободното движение на работници, която не може да бъде оправдана със съображения за защита на потребителите или за закрила на общественото здраве

По отношение на професията кинезитерапевт защитата на потребителите може да бъде постигната например чрез задължението да се представя оригиналният документ за придобита професионална квалификация както на езика на държавата, в която е преминал курсът на обучение, така и на езика на приемащата държава

След завършване на обучение с продължителност две години и половина в Германия г-н Nasiopoulos, гръцки гражданин, получава в тази страна документ, който му дава правото да упражнява професията *медицински масажист — балнеолечител* („Masseur und medizinischer Bademeister“). В Гърция тази професия не е регламентирана. Тя е сходна в най-голяма степен с професията кинезитерапевт, за която минималният срок на обучение е три години.

По тази причина гръцкото Министерство на здравеопазването отхвърля молбата на г-н M. Nasiopoulos за получаване на достъп до професията *кинезитерапевт* в тази държава.

Symvoulío tis Epikrateias (Държавният съвет на Гърция) отправя запитване до Съда дали принципите на свободно движение на работниците допускат национално законодателство, което изключва частичния достъп до професията кинезитерапевт на гражданин на държава членка, получил в друга държава членка документ за професионална квалификация — като този за масажист-балнеолечител — който му дава правото да упражнява в последната някои от дейностите, включени в професията кинезитерапевт.

В произнесеното днес решение Съдът припомня, че свободата на установяване се упражнява при условията, определяни от приемащата държава за собствените ѝ граждани. В случая на професията кинезитерапевт, която към настоящия момент не е хармонизирана в рамките на Съюза, държавите членки са компетентни да определят условията за достъп до упражняването ѝ, при спазване на гарантираните от Договора основни свободи.

Съдът преценява, че изключването от какъвто и било частичен достъп до регламентирана професия може да възпрепятства или да направи по-непривлекателно упражняването на правото на установяване и може да бъде оправдано само от императивни съображения от общ интерес, насочени, например, към защита на потребителите и закрила на общественото здраве, без да се надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

Действително **потребителите** трябва да бъдат предпазени от опасността от объркване по отношение на квалификациите на кинезитерапевта. За тази цел могат да се прилагат условия, ограничителни в по-малка степен от изключването дори и на частичен достъп до професията: например **задължението да се представя оригиналният документ за придобита професионална квалификация или документът за преминат курс на**

обучение както на езика, на който е издаден и в оригинал, така и на официалния език на приемащата държава членка¹.

От друга страна, закрилата на **общественото здраве** налага, действително, особена бдителност. Професията кинезитерапевт или масажист обаче е от парамедицинската област и предоставяните от нея услуги представляват само приложение на лечение, предписано по принцип от лекар, който избира масажиста-балнотерапевт и с когото последният работи в тясна връзка, в отношение на зависимост и сътрудничество.

От това Съдът прави извода, че **изключването на частичен достъп до упражняването на професията кинезитерапевт надхвърля необходимото за защита на потребителите и за закрила на общественото здраве.**

Съдът уточнява, че в случая, в който двете професии могат да се окачествят като „сравними“² в държавата членка, в която е завършен курсът на обучение, и в приемащата държава членка, празнотите в обучението на упражняващия тази професия от гледна точка на изискванията в приемащата държава членка, могат да бъдат попълнени с прилагането на компенсационни мерки³. В замяна на това, когато разликите между сферите на дейност са толкова значителни, че в действителност би било необходимо упражняващият тази професия да завърши пълен курс на обучение, за да може да извършва в друга държава членка дейностите, за които е квалифициран, това е фактор, който може да го възпре да упражнява тези дейности в приемащата държава членка.

Задача на националните власти и по-конкретно на компетентните юрисдикции на приемащата държава членка (в случая на Гърция) е да определят до каква степен във всеки отделен случай съдържанието на обучението, което се изисква от тази държава, е различно от полученото от заинтересованото лице в държавата членка, в която е преминало обучението (в конкретния случай Германия).

Съдът посочва като един от решаващите критерии, които трябва да се разгледат на първо място от националните власти, обстоятелството дали дейността на масажист-балнеотерапевт може от обективна страна да бъде *отделена* от съвкупността на дейностите, включени в съответната професия в приемащата държава.

Затова когато в държавата членка на обучение (Германия), професията масажист-балнеотерапевт може да бъде упражнявана независимо или самостоятелно, изключването на частично признаване на тази квалификация в приемащата държава (Гърция) води до възпиращо действие за свободното движение на работници, което не може да се оправдае с опасенията от евентуално засягане на правата на бенефициерите на услугите.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

¹ Съдът припомня предходната си практика, а именно Решение от 19 януари 2006 г. по дело Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, [C-330/03](#).

² По смисъла на Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3), която замества различните системи на признаване, отменени с действие от 20 октомври 2007 г.

³ Предвидени в член 14, параграф 1 от Директива 2005/36 (период за приспособяване с продължителност до три години или на изпит за правоспособност).

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708
Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106